EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 11.11.2026
COM(2026) 1110 final

2026/0357 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU och 2002/58/EG vad gäller förenkling av vissa konsumentskyddsregler

{SEC(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1101 final} - {SWD(2026) 1102 final}

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Den digitala eran har förändrat konsumentupplevelsen i grunden genom att göra det enklare att snabbt och bekvämt få tillgång till ett ständigt växande utbud av varor och tjänster. Samtidigt har det vuxit fram nya och mer sofistikerade metoder att påverka konsumenternas val. Parallellt med de tveklöst positiva effekterna på utbud och effektivitet skapar den omfattande användningen av digital teknik möjligheter att med hjälp av både gamla och nya otillbörliga affärsmetoder i stor skala påverka konsumenterna på ett sätt som ökar riskerna för deras ekonomiska intressen och för deras psykiska och fysiska välbefinnande.

I samband med kontrollen av ändamålsenligheten hos EU:s konsumentlagstiftning om god affärssed i den digitala miljön[1] utvärderades under perioden 2017–2023 direktiv 2005/29/EG om otillbörliga affärsmetoder[2], direktiv 2011/83/EU om konsumenträttigheter[3] och direktiv 93/13/EEG om oskäliga villkor i konsumentavtal[4]. Slutsatsen var att dessa tre direktiv fortfarande är relevanta och nödvändiga för att säkerställa ett starkt konsumentskydd på nätet och en effektivt fungerande digital inre marknad. Det konstaterades samtidigt att konsumenter ställs inför nya skadliga och problematiska affärsmetoder som omfattar alltifrån bedräglig utformning av gränssnitt, vilseledande prismarknadsföring på nätet, abonnemangsfällor och manipulativa datadrivna affärsmetoder. Kontrollen av ändamålsenligheten visade också att det finns luckor och rättslig osäkerhet i konsumentskyddslagstiftningen som får betydande följder för både konsumenter och företag. Det konstaterades slutligen att det fanns en viss, begränsad potential att förenkla och minska bördorna, i synnerhet de som rör frågor som regleras genom direktiv 2011/83/EU.

I linje med konkurrenskraftskompassen är förenkling och bördeminskning ett av kommissionens övergripande mål. Kommissionsledamot Michael McGrath höll en implementeringsdialog den 15 juli 2025 som var inriktad på förenkling av konsumentlagstiftningen i den digitala miljön[5]. Den bekräftade att EU:s övergripande konsumentlagstiftning leder till begränsade bördor för företag (de har till exempel inga rapporteringsskyldigheter), men att det finns utrymme för riktade förenklingar. I sina slutsatser om strategin för konsumentpolitiken 2030 välkomnade rådet målet att förenkla reglerna för företag och underströk att onödig ny byråkrati bör undvikas[6].

Förslaget är ett svar på det behov av förenkling och bördeminskning som har konstaterats föreligga. Det ska läsas tillsammans med förslaget till förordning om god affärssed i den digitala miljön.

Förslaget ingår i programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet) och bidrar till förenkling, samtidigt som det tar särskild hänsyn till små och

---

1 Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, *Fitness Check of EU consumer law on digital fairness*, SWD (2024) 230 final, 3.10.2024.

2 Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).

3 Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

4 Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 21.4.1993, s. 29).

5 Europeiska kommissionen, Implementation dialogue on consumer protection in the digital environment with Commissioner Michael McGrath, 2025.

6 Rådets slutsatser om strategin för konsumentpolitiken 2030, 26 februari 2026.

medelstora företag. De åtgärder som syftar till bördeminskning i detta initiativ förväntas sammantaget leda till besparingar.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förslaget är förenligt med EU:s övriga prioriteringar och med kommissionens prioriteringar på konsumentskyddsområdet. Direktiv 2011/83/EU om konsumenträttigheter kommer att ändras för att minska bördan för näringsidkare som är verksamma på den inre marknaden, men utan att äventyra EU:s övergripande mål om ett starkt konsumentskydd.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget är också förenligt med det befintliga digitala regelverket, som omfattar förordningen om digitala tjänster, förordningen om digitala marknader och förordningen om artificiell intelligens, den allmänna dataskyddsförordningen och pågående initiativ, såsom det digitala omnibuspaketet och översynen av direktivet om audiovisuella medietjänster. Syftet är också att uppnå överensstämmelse med kommissionens förslag till EU KIDS Act.

Genom att det digitala regelverket och de konsumenträttsliga instrumenten kompletterar varandra säkerställs ett heltäckande och effektivt konsumentskydd[7]. Detta kan bidra till en effektiv efterlevnadskontroll där myndigheter samordnar sin verksamhet för att vidta de åtgärder som är mest lämpliga[8].

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslaget grundar sig på artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Artikel 114 i EUF-fördraget föreskriver tillnärmning av lagstiftning och förbinder EU att uppnå en hög konsumentskyddsnivå för att säkerställa att den inre marknaden fungerar på det sätt som förutses i artikel 26 i EUF-fördraget. I artikel 169 i EUF-fördraget och i stadgan om de grundläggande rättigheterna (artikel 38) erinras om målet att uppnå en hög konsumentskyddsnivå, och i artikel 169 i EUF-fördraget hänvisas specifikt till skyddet av konsumenternas hälsa, säkerhet och ekonomiska intressen.

Artikel 114 i EUF-fördraget utgör en lämplig rättslig grund. Syftet med förslaget är att minska hindren för gränsöverskridande leveranser av varor och tjänster på digitala marknader genom att förenkla specifika regler i direktiv 2011/83/EU för att minska bördan för företag och förbättra rättssäkerheten för företag och konsumenter. Politikområdet är enligt artikel 4.2 a och f i EUF-fördraget ett område med delade befogenheter. Subsidiaritetsprincipen är därför tillämplig, och förslaget omfattas av mekanismen för subsidiaritetsprövning enligt protokoll nr 2.

[7] Ett exempel på hur förordningen om digitala tjänster och konsumentlagstiftningen kompletterar varandra är de parallella åtgärder som vidtagits av kommissionen respektive nätverket för konsumentskyddssamarbete när det gäller onlinemarknadsplatserna Temu och Shein. I dessa förfaranden angriper nätverket för konsumentskyddssamarbete konsumentskyddsfrågor som falska rabatter, aggressiva försäljningsmetoder, påtvingad spelifiering, avsaknad av eller vilseledande information om konsumenters lagstadgade rättigheter, falska recensioner och dolda kontaktuppgifter.

[8] Se t.ex. Reyna, A., *Interdisciplinary enforcement in competition and data protection law* (2025).

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Konsumentskyddsproblem är, i synnerhet på det digitala området, till sin natur gränsöverskridande och systemomfattande, och uppstår på digitala marknader som är verksamma i hela EU. Nästan hälften av respondenterna i den företagsenkät som genomfördes inför konsekvensbedömningen av initiativet (48 %, 592 av 1 232) instämde helt eller delvis i att bristen på harmoniserade EU-regler begränsar skalbarheten mellan medlemsstater, och över hälften av dem (dvs. 52 %, 645 av 1 235) bekräftade att skillnader i hur EU-lagstiftningen genomförs på nationell nivå försvårar gränsöverskridande handel.

Åtgärder på EU-nivå har ett stort mervärde. Resultaten av de riktade enkäter som genomfördes i samband med ändamålsenlighetskontrollen visade att det råder enighet om det europeiska mervärdet av harmoniserade regler på det digitala området för näringsidkare och konsumenter i hela EU. De förenklingsåtgärder som föreslås i detta direktiv kommer att minska bördan för företag, däribland små och medelstora företag.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen. Som framgår av avsnitt 6 i konsekvensbedömningsrapporten har de politiska handlingsalternativen och de specifika förenklingsåtgärderna bedömts utifrån de inkluderade åtgärdernas förväntade proportionalitet. Dessa åtgärder är enligt förklaringen i avsnitt 7.2 och 7.4 i konsekvensbedömningsrapporten det minst ingripande alternativet för att uppnå det eftersträvade målet och de är därför proportionerliga.

- **Val av instrument**

Förslaget om ändring av direktiven 2011/83/EU och 2002/58/EG har formen av ett direktiv.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

I samband med kontrollen av ändamålsenligheten hos EU:s konsumentlagstiftning om god affärssed i den digitala miljön utvärderades direktiven 2005/29/EG, 2011/83/EU och 93/13/EEG i förhållande till de fem kriterierna för bättre lagstiftning under perioden 2017–2023. Slutsatserna kan sammanfattas på följande sätt:

– Ändamålsenlighet: direktiven är bara delvis ändamålsenliga eftersom konsumentklagomål och negativa konsumenteffekter fortfarande är betydande, rättsosäkerhet och rättsliga luckor kvarstår och det finns risk för fragmentering av lagstiftningen och otillräcklig efterlevnadskontroll.

– Samstämmighet: det finns en konsekvent och ömsesidigt förstärkande intern samstämmighet, medan extern samstämmighet i allmänhet uppnås genom komplementaritet med annan EU-lagstiftning.

– Effektivitet: också positiv med begränsningar, eftersom kostnad och nytta vägs på samhällsnivå och kostnaderna för regelefterlevnad inte anses vara höga, med betydande positiva effekter för konsumenter, näringsidkare och myndigheter och särskilda områden med potential för förenkling (t.ex. informationsskyldigheter, ångerrätt).

– EU-mervärde: ett EU-regelverk ger måttligt eller betydligt bättre resultat än medlemsstaterna kan uppnå på egen hand.

– Relevans: positiv med begränsningar: målen är fortfarande mycket relevanta och det finns fördelar med ett teknikneutralt skyddsnät. Varierande teknisk utveckling och marknadsutveckling kommer att påverka ändamålsenligheten och förväntas göra det i snabbare takt i framtiden (till exempel ökad användning av AI, automatisering och individanpassning). Tillämpningen av annan EU-lagstiftning kommer att påverka relevansen.

• **Samråd med berörda parter**

I enlighet med riktlinjerna för bättre lagstiftning genomfördes omfattande samråd för att säkerställa bred delaktighet för berörda parter.

Samrådsaktiviteterna omfattade följande:

– Ett offentligt samråd som var öppet för återkoppling under perioden 17 juli 2025–24 oktober 2025.

– En inbjudan att lämna synpunkter på portalen *Kom med synpunkter* som pågår parallellt med det offentliga samrådet.

– En kvantitativ enkät bland företag.

– En kvantitativ enkät bland konsumenter (15 år och äldre).

– En kvantitativ enkät bland barn (7–14 år).

– En serie beteendeexperiment med konsumenter (15 år och äldre).

– En serie beteendeexperiment med underåriga (12–17 år).

– Kvalitativ forskning (diskussioner i fokusgrupper) med underåriga (12–17 år).

– Tre riktade enkäter bland

  • näringslivsorganisationer,

  • konsumentorganisationer,

  • offentliga myndigheter

– Riktade intervjuer med företrädare för företag, näringslivsorganisationer, inbegripet företrädare för små och medelstora företag, konsumentorganisationer, civilsamhällesorganisationer, inbegripet organisationer som företräder barn, ungdomar och andra sårbara grupper, samt akademiker.

– Rundabordssamtal med viktiga berörda parter om specifika frågor.

– Samråd med underåriga via EU:s plattform för barns delaktighet.

– En implementeringsdialog med kommissionsledamot Michael McGrath om konsumentskydd i den digitala miljön den 15 juli 2025,

– En ungdomspolitisk dialog om förordningen om god affärssed i den digitala miljön den 17–18 juni 2026,

– Skrivbordsresearch av relevant akademisk litteratur, artiklar, policydokument och onlineresurser.

Hänsyn har också tagits till de rekommendationer från medordförandena i den särskilda panelen för barns säkerhet på nätet som offentliggjordes den 13 juli 2026.

En sammanfattande rapport från samrådet med berörda parter ingår i bilaga 2 till konsekvensbedömningen. Den sammanfattande faktarapporten från det offentliga samrådet offentliggjordes den 19 december 2025[9].

De synpunkter som kom in under samrådsaktiviteterna visade att konsumenter var skeptiska till om de förenklingsåtgärder som omfattas av detta förslag skulle kunna genomföras utan att försvaga konsumentskyddet, medan näringslivsparter menade att det behövs ännu mer långtgående förenklingar.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen utgick från den externa utvärderingsstudie som legat till grund för ändamålsenlighetskontrollen, den externa studie som legat till grund för förordningen om god affärssed i den digitala miljön, myndigheters enkäter, beteendeforskning, resultattavlan för konsumentvillkor, Gemensamma forskningscentrumets arbete och oberoende akademisk litteratur. Studier som har utgjort underlag räknas upp i bilagorna till konsekvensbedömningsrapporten.

- **Konsekvensbedömning**

Det rekommenderade handlingsalternativet genomförs genom detta förslag till direktiv och genom förslaget till en förordning om god affärssed i den digitala miljön. Konsekvensbedömningar har gjorts av båda förslagen om vilka nämnden för lagstiftningskontroll lämnade ett positivt yttrande med reservationer den 3 juli 2026. Nämndens synpunkter beaktades i den slutliga konsekvensbedömningsrapporten.

Genom detta förslag till direktiv genomförs de förenklingsåtgärder som anges i avsnitt ”6.7 Förenkling” i konsekvensbedömningsrapporten: i) Näringsidkare behöver inte lämna obligatorisk förhandsinformation om ångerrätten för avtal om digitalt innehåll online när denna rätt inte gäller på grund av att konsumenten uttryckligen har samtyckt till att få omedelbar tillgång till det digitala innehållet online. ii) För abonnemang på digitala medier (ljud- och videoinnehåll) ersätts den nuvarande ångerrätten på 14 dagar med en rätt att häva avtalet under den första månaden, förutsatt att hela abonnemangsavgiften för den månaden betalas (i stället för att för varje konsument beräkna värdet av de tjänster som tillhandahållits fram till att avtalet frånträds). iii) Informationskraven sänks för upprepade köp i appar av lågt värde.

Det omfattar också åtgärder för att undanröja överlappande krav och säkerställa överensstämmelse med annan unionslagstiftning: i) Strykning av artikel 16e i direktiv 2011/83/EU om mörka mönster i distansavtal om finansiella tjänster, eftersom mörka mönster behandlas på ett övergripande sätt i förslaget till förordning om god affärssed i den digitala miljön. ii) Avskaffande av särskilda konsumentinformationskrav i direktiv 2011/83/EU avseende faciliteter som frivilligt erbjuds av näringsidkare och som omfattas av annan unionslagstiftning. iii) Avskaffande av medlemsstaternas regleringsval i direktiv 2011/83/EU när det gäller marknadsplatser online för att säkerställa överensstämmelse med EU:s digitala regelverk. iv) Ändring av artikel 13 i direktiv 2002/58/EG om icke begärda kommersiella meddelanden för att undanta integritet och elektronisk kommunikation om icke begärda kommersiella meddelanden för att undanta dess tillämpning på kommunikation mellan företag och konsumenter, eftersom de kommer att regleras i förordningen om god affärssed i den digitala miljön.

[9] Offentligt samråd om förordningen om god affärssed i den digitala miljön – *Factual summary report* (inte översatt till svenska), december 2025.

Detta initiativ kommer sammantaget att bidra positivt till Refit-programmet. Även om det inte var möjligt att i samtliga fall kvantifiera besparingarna förväntas dessa åtgärder för att minska bördan leda till totala besparingar på 197,5 miljarder euro på 10 år.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Detta förslag och förslaget till en förordning om god affärssed i den digitala miljön är Refit-initiativ. Förenklingskomponenten behandlas i denna motivering, medan övriga åtgärder behandlas i motiveringen till förslaget till en förordning om god affärssed i den digitala miljön.

Genom förslagen skapas en gemensam uppsättning regler som förtydligar rättsläget för alla marknadsaktörer. Positiva effekter för konsumenterna kommer att vara tydligare och mer neutrala val på nätet, en mer lättbegriplig prissättning och färre friktioner när de ansluter sig till, använder eller lämnar digitala tjänster, vilket skapar förtroende. Stora företag som redan har juridisk kapacitet och regelefterlevnadsfunktioner behöver bara omkalibrera designstandarder och monetariseringsstrategier och övergå till mer långsiktiga, anseendedrivna modeller som minskar flexibiliteten på kort sikt men ökar förutsägbarheten och minskar risken i samband med efterlevnadskontroll. Små och medelstora företag kan till följd av de åtgärder som ingår i förslaget till en förordning om god affärssed i den digitala miljön till en början ställas inför en börda för att uppnå regelefterlevnad – genom att behöva ändra utformningen av gränssnitt, processer och dokumentation – men de kommer samtidigt att gynnas av den bördeminskning som följer av förenklingsåtgärderna i detta förslag. Efter de inledande ändringarna kommer de dessutom att gynnas av en enklare och mer transparent konkurrensutsatt miljö som gör det möjligt för dem att fokusera på produktkvalitet och innovation. För tillsynsmyndigheterna kommer de positiva effekterna att vara tydligare regler och verktyg som möjliggör tidigare och preventiva insatser, större samstämmighet mellan medlemsstaterna och effektivare kontroll av efterlevnaden.

Förslagen är sammantaget förenliga med EU:s konkurrenskraftsmål. De leder inte till systemomfattande kostnader eller innovationsnackdelar och ger tydliga nettovinster för de små och medelstora företagens konkurrenskraft, samtidigt som de styr innovation och konkurrens mot en mer hållbar och förtroendebaserad marknadsdynamik.

De föreslagna förenklingsåtgärderna leder till återkommande kostnadsbesparingar genom att överflödiga informationsskyldigheter avskaffas, upprepade transaktioner rationaliseras och regelefterlevnadskrav som är fragmenterade eller av begränsat värde minskas, utan att detta äventyrar de övergripande målen om ett starkt konsumentskydd. Även om dessa besparingar var för sig är blygsamma är de strukturella och kommer över tid att öka, särskilt för små och medelstora företag och digitala företag med stora volymer.

Förslagen är ”digitalklara” och förenliga med internets funktion. De ändrar den befintliga EU-lagstiftningen genom att införa nya materiella konsumentskyddsregler utan att föreskriva insamling, behandling, generering, utbyte eller delning av data för att uppnå målen. De kräver inte heller att företagen utvecklar eller använder särskild teknik och särskilda lösningar. De förutsätter slutligen inte att det utvecklas särskilda offentliga tjänster som skulle kräva digitala medel för att kunna genomföras.

- **Grundläggande rättigheter**

De förenklingsförslag som läggs fram i detta förslag är förenliga med artikel 38 i stadgan, eftersom de bibehåller en hög konsumentskyddsnivå. Även om vissa åtgärder som ingår i förslaget till en förordning om god affärssed i den digitala miljön kan begränsa

näringsfriheten (artikel 16 i stadgan) är detta inte fallet med de åtgärder som ingår i detta förslag.

4. BUDGETKONSEKVENSER

De två förslagen leder inte till några personalökningar eller andra kostnader för kommissionen och har därför inga budgetkonsekvenser. Med tanke på att förslaget varken har budgetkonsekvenser eller en digital dimension är en finansierings- och digitaliseringsöversikt inte nödvändig.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Förslaget har formen av ett ändringsdirektiv. Medlemsstaterna måste införliva direktivet inom tolv månader efter det att det har trätt i kraft och underrätta kommissionen om de nationella införlivandeåtgärderna via Themis. Kommissionen är beredd att ge tekniskt stöd till medlemsstaterna för att genomföra direktivet.

Framstegen mot de två förslagens mål kommer att övervakas med hjälp av en rad grundläggande indikatorer (som anges konsekvensbedömningsrapporten). Övervakningen kan komma att justeras ytterligare beroende på de slutliga rättsliga kraven och genomförandekraven samt den slutliga tidplanen.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I artikel 1 i förslaget anges ändringarna av direktiv 2011/83/EU.

Artiklarna 2, 3, 5, 6, 6a, 8, 9, 11a, 12, 14, 16, 16a, 16e och 29 samt bilaga I till direktiv 2011/83/EU ska ändras.

Det förtydligas särskilt att om konsumenter, innan ett avtal ingås, begär omedelbar tillgång till digitalt innehåll som inte levereras på ett fysiskt medium och därigenom förlorar sin ångerrätt enligt undantaget i artikel 16 första stycket m, är näringsidkarna inte skyldiga att ge konsumenterna förhandsinformation om ångerrätten och om villkoren för att utöva den.

När det gäller abonnemang på ljud- och videoinnehåll som klassificeras som tjänsteavtal kommer konsumenter att kunna häva avtalet under den första månaden, förutsatt att hela den genomsnittliga abonnemangsavgiften för en månad betalas, beräknad på grundval av avtalets hela löptid. Denna regel ersätter konsumentens skyldighet att ersätta leverantören på grundval av marknadsvärdet för de tjänster som tillhandahållits fram till frånträdet i enlighet med de nuvarande reglerna om frånträde av tjänsteavtal.

Informationsskyldigheterna i direktiv 2011/83/EU förenklas för ytterligare mikrotransaktioner som samma näringsidkare erbjuder konsumenten inom ramen för ett befintligt avtal om digitala tjänster. För sådana mikrotransaktioner måste näringsidkare närmare bestämt bara ge konsumenter väsentlig information om de huvudsakliga egenskaperna och priset utan att upprepa statisk information om exempelvis sin identitet och sina kontaktuppgifter.

Informationskraven om näringsidkarens policy för hantering av klagomål, kundassistans eller kundservice efter försäljning, garantier, uppförandekoder och tillgång till mekanismer för klagomål och prövning utanför domstol om näringsidkare tillhandahåller sådana faciliteter stryks.

Artikel 11a i direktiv 2011/83/EU om ångerfunktionen stryks eftersom den flyttas till förordningen om god affärssed i den digitala miljön.

Artikel 16e i direktiv 2011/83/EU stryks eftersom förordningen om god affärssed i den digitala miljön inför övergripande regler om otillbörlig utformning av onlinegränssnitt som även gäller distansavtal om finansiella tjänster.

Genom artikel 2 i förslaget ändras artikel 13 om icke begärda kommersiella meddelanden i direktiv 2002/58/EG för att undanta dess tillämpning på kommunikation mellan företag och konsumenter, eftersom de kommer att regleras i förordningen om god affärssed i den digitala miljön.

2026/0357 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU och 2002/58/EG vad gäller förenkling av vissa konsumentskyddsregler

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[10],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Vid 2024 års kontroll av ändamålsenligheten hos unionens konsumentlagstiftning om god affärssed i den digitala miljön drogs slutsatsen att det fanns vissa möjligheter att förenkla Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU[11] och att minska den börda som följer av detta direktiv.

(2) Enligt direktiv 2011/83/EU är näringsidkare skyldiga att innan de ingår ett distansavtal eller ett avtal utanför fasta affärslokaler ge konsumenter information om villkor, tidsfrist och förfaranden för ångerrätten samt tillhandahålla standardblanketten för utövande av ångerrätten. Vid avtal om leverans av digitalt innehåll som inte levereras på ett fysiskt medium förlorar konsumenter ångerrätten om utförandet har inletts och, i fall där avtalet ålägger dem en betalningsskyldighet, om konsumenterna på förhand har gett sitt uttryckliga samtycke till att utförandet inleds och bekräftat att de är införstådda med att ångerrätten därmed kommer att gå förlorad.

(3) Om konsumenter ger sitt samtycke och lämnar denna bekräftelse innan avtalet ingås, och utförandet inleds omedelbart efter det att avtalet ingåtts, bör det förtydligas att näringsidkare inte behöver ge förhandsinformation om ångerrätten eller tillhandahålla standardblanketten för utövande av ångerrätten.

(4) Reglerna om ångerrätt i direktiv 2011/83/EU för tjänsteavtal, inbegripet avtal om tillhandahållande av digitala tjänster, gör det möjligt för konsumenter att utöva ångerrätten även efter det att avtalet har börjat fullgöras. I sådana fall har näringsidkaren rätt till ett belopp som står i proportion till de tjänster som

[10] EUT C , , s. .

[11] Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

tillhandahållits innan konsumenten utövar sin ångerrätt, beräknat utifrån det totala avtalade priset. Reglerna om ångerrätt gäller även abonnemang på ljud- och videoinnehåll för en viss tidsperiod, om abonnemangen klassificeras som avtal om digitala tjänster, det vill säga om de erbjuder innehåll av dynamisk karaktär som går utöver ett oföränderligt och, i tillämpliga fall, kontinuerligt tillhandahållande av ett specifikt digitalt innehåll.

(5) Vilket belopp konsumenten är skyldig att betala beräknas alltid från fall till fall, vilket skapar ytterligare bördor för leverantörer och osäkerhet för konsumenterna. För att säkerställa rättssäkerhet bör reglerna om ångerrätt i direktiv 2011/83/EU därför ändras i fråga om avtal om digitala tjänster i form av ett abonnemang på ljud- eller videoinnehåll som börjar utföras innan ångerfristen på 14 dagar har löpt ut. Konsumenter bör närmare bestämt när som helst inom en månad från avtalets ingående kunna frånträda avtalet, under förutsättning att de betalar näringsidkaren den månatliga avgiften om det är fråga om ett månadsabonnemang. För abonnemang som löper över mer än en månad bör beloppet motsvara den genomsnittliga avgiften per månad för den digitala tjänsten, beräknat på grundval av den totala kostnaden för avtalets hela löptid och med beaktande av eventuella rabattperioder under abonnemangets löptid. Eftersom en konsument som frånträder avtalet skulle betala för hela månadsperioden av avtalet bör näringsidkaren fortsätta att tillhandahålla konsumenten den digitala tjänsten fram till utgången av denna period.

(6) Det har skett en betydande ökning på de digitala marknaderna av mikrotransaktioner som avser köp av digitalt innehåll som inte levereras på ett fysiskt medium och som ingås inom ramen för digitala tjänster, i synnerhet i samband med videospel. Sådant digitalt innehåll erbjuder ytterligare funktioner och egenskaper som är oupplösligt förbundna med den digitala tjänst som näringsidkaren redan tillhandahåller konsumenten.

(7) När det gäller mikrotransaktioner av lågt värde är det onödigt och oproportionerligt att kräva att näringsidkare lämnar all den förhandsinformation som fastställs i direktiv 2011/83/EU. Det är till exempel inte nödvändigt att näringsidkaren, innan en mikrotransaktion genomförs, på nytt lämnar information om sin identitet och sina kontaktuppgifter, villkoren för betalning och utförande, eller om allmänna lagstadgade rättigheter, eftersom denna information redan lämnades när avtalet om respektive digitala tjänst ingicks.

(8) Sådana mikrotransaktioner av lågt värde bör därför undantas från flera av de krav på förhandsinformation som fastställs i direktiv 2011/83/EU, även om näringsidkare även i fortsättningen bör vara skyldiga att lämna väsentlig information till konsumenten om mikrotransaktionens huvudsakliga egenskaper. Näringsidkare som erbjuder mikrotransaktioner bör dessutom inhämta konsumenters uttryckliga samtycke och bekräftelse av att de är införstådda med att ångerrätten går förlorad om mikrotransaktionen genomförs omedelbart.

(9) Direktiv 2011/83/EU innehåller informationskrav om näringsidkares policy för hantering av klagomål, kundassistans, service efter försäljning och garantier, uppförandekoder samt mekanismer för klagomål och prövning utanför domstol, om sådana faciliteter är tillgängliga. Om näringsidkare erbjuder sådana faciliteter frivilligt för att marknadsföra sina produkter har de marknadsbaserade incitament att informera konsumenterna om deras existens och huvudsakliga inslag och det är inte nödvändigt att i lag föreskriva att de måste lämna denna information. En del av dessa informationskrav överlappar dessutom liknande krav i annan unionslagstiftning,

närmare bestämt i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU[12], där det fastställs specifika informationsskyldigheter för näringsidkare vad gäller mekanismer för klagomål och prövning utanför domstol, och i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/771[13], där det fastställs informationskrav om garantier. För att förenkla regelverket bör dessa informationskrav därför strykas från direktiv 2011/83/EU.

(10) Det är enligt direktiv 2011/83/EU förbjudet att utforma onlinegränssnitt i distansavtal om finansiella tjänster på ett sätt som strider mot god affärssed. Genom förordning (EU).../... [*infoga numret på förordningen om god affärssed i den digitala miljön*] införs övergripande regler om utformning av onlinegränssnitt i strid med god affärssed som även gäller distansavtal om finansiella tjänster. För att undvika överlappande regler bör den berörda bestämmelsen och hänvisningar till denna strykas från direktiv 2011/83/EU.

(11) Enligt direktiv 2011/83/EU är näringsidkare som erbjuder möjlighet att ingå ett avtal via ett onlinegränssnitt skyldiga att säkerställa att konsumenter kan frånträda avtalet genom att använda en funktion för frånträde online. Genom förordning (EU).../... [*infoga numret på förordningen om god affärssed i den digitala miljön*] införs övergripande regler för utformning av gränssnitt som överensstämmer med god affärssed, inbegripet en skyldighet för näringsidkare att tillhandahålla en funktion online för utövande av ångerrätten och uppsägning av avtal. För att undvika överlappande regler bör bestämmelsen om funktionen för utövande av ångerrätt och hänvisningar till denna strykas från direktiv 2011/83/EU.

(12) Direktiv 2011/83/EU gör det möjligt för medlemsstaterna att införa ytterligare informationskrav för leverantörer av marknadsplatser online. I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065[14] fastställs övergripande fullt harmoniserade informationskrav för leverantörer av marknadsplatser online. Enligt den förordningen bör medlemsstater inte anta eller behålla ytterligare nationella krav som rör frågor som faller inom förordningens tillämpningsområde. För att säkerställa samstämmighet bör berörda bestämmelser och hänvisningar till dessa strykas från direktiv 2011/83/EU.

(13) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG[15] skyddar abonnenter och användare av elektroniska kommunikationstjänster mot icke begärd kommunikation för direkt marknadsföring. Detta skydd är ytterst betydelsefullt för konsumenterna och håller på att integreras i förordning (EU) [*infoga numret på förordningen om god affärssed i den digitala miljön*]. För att undvika att reglerna i förordningen om god affärssed i den digitala miljön och reglerna i direktiv 2002/58/EG överlappar är det

---

12 Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU av den 21 maj 2013 om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (direktivet om alternativ tvistlösning) (EUT L 165, 18.6.2013, s. 63, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/11/oj).

13 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/771 av den 20 maj 2019 om vissa aspekter på avtal om försäljning av varor, om ändring av förordning (EU) 2017/2394 och direktiv 2009/22/EG samt om upphävande av direktiv 1999/44/EG (EUT L 136, 22.5.2019, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/771/oj).

14 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

15 Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

nödvändigt att ändra direktiv 2002/58/EG, så att dess regler inte tillämpas på icke begärd kommunikation som företag riktar till konsumenter.

(14) Direktiven 2011/83/EU och 2002/58/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

(15) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att förenkla unionens konsumenträtt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av problemets unionsomfattande karaktär, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2011/83/EU

Direktiv 2011/83/EU ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 12 ska ersättas med följande:

”(12) *finansiell tjänst*: alla banktjänster samt tjänster som avser krediter, försäkringar, privata individuella pensioner, investeringar eller betalningar, inbegripet kryptotillgångstjänster.”

(b) Följande punkt ska läggas till:

”(22) *mikrotransaktion*: avtal om leverans av digitalt innehåll som inte levereras på ett fysiskt medium

(a) som ingås inom ramen för ett befintligt avtal om digitala tjänster mellan samma näringsidkare och samma konsument,

(b) som är oupplösligt förbundna med utförandet av denna digitala tjänst genom att erbjuda ytterligare innehåll eller funktioner, och

(c) för vilket den betalning som konsumenten ska erlägga inte överstiger 50 EUR eller motsvarande belopp i en virtuell valuta som används av näringsidkaren.”

(2) I artikel 3.1b ska första stycket ersättas med följande:

”Vid distansavtal som ingås mellan en näringsidkare och en konsument om tillhandahållande av finansiella tjänster ska endast artiklarna 1, 2, 3.2, 3.5, 3.6, 4, 6a, 8.6, 16a–16d, 19, 21–23, 24.1, 24.6, 25–27 och 29 tillämpas.”

(3) I artikel 5.1 ska led ec utgå.

(4) Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Leden g och h ska ersättas med följande:

”g) Sätten för betalning, leverans inbegripet tillgången till miljövänliga leveransalternativ i förekommande fall, fullgörande, datum för när näringsidkaren åtar sig att leverera varorna eller utföra tjänsterna.

h) När konsumenten har en ångerrätt, villkoren, tidsfristen och förfarandena för att utöva den, i enlighet med artikel 11.1, samt standardblanketten för utövande av ångerrätten enligt bilaga I B och, i tillämpliga fall, information om förekomsten och placeringen av den ångerfunktion som avses i artikel [*infoga numret på artikeln om ångerfunktionen*] i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... * [*infoga numret på förordningen om god affärssed i den digitala miljön*], såvida inte konsumenten före ingåendet av avtalet om leverans av digitalt innehåll som inte levereras på ett fysiskt medium i enlighet med artikel 16 första stycket m har gått med på att utförandet ska inledas omedelbart efter det att avtalet har ingåtts.”

---

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) …/… av den … (EUT…, ELI...)”.

ii) Led j ska ersättas med följande:

”j) Meddelande om att konsumenten, om denne utövar ångerrätt efter att ha gjort en begäran enligt artikel 7.3 eller 8.8, är skyldig att ersätta näringsidkaren för rimliga kostnader enligt artikel 14.3 eller, om konsumenten, när det gäller avtal om digitala tjänster i form av abonnemang på ljud- och videoinnehåll, utövar ångerrätt enligt artikel 9.1b, att konsumenten ska vara skyldig att betala näringsidkaren den genomsnittliga månadsavgiften för beräknat på grundval av avtalets hela löptid.”

iii) Led m, n och t ska utgå.

iv) Följande stycke ska läggas till:

”Genom undantag från första stycket ska näringsidkaren i fråga om mikrotransaktioner ge konsumenten den information som avses i första stycket a och e.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Informationen i punkt 1 h, i och j i den här artikeln får lämnas med hjälp av mallen för information om ångerrätt i bilaga I A. Om näringsidkaren har tillhandahållit denna informationsblankett korrekt ifylld till konsumenten är informationskraven i punkt 1 h, i och j i den här artikeln uppfyllda. Hänvisningarna till ångerfristen på 14 dagar i mallen för information om ångerrätt i bilaga I A ska ersättas med hänvisningar till en ångerfrist på 30 dagar i fall då medlemsstater har antagit bestämmelser i enlighet med artikel 9.1a, eller med hänvisningar till en ångerfrist på en månad när det gäller avtal om digitala tjänster i form av abonnemang på ljud- och videoinnehåll för en viss tidsperiod i enlighet med artikel 9.1b.”

(5) I artikel 6a ska punkt 2 utgå.

(6) Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”2. Om ett distansavtal som ska ingås elektroniskt innebär en betalningsskyldighet för konsumenten ska näringsidkaren tydligt och väl synligt göra konsumenten uppmärksam på den information som ingår i artikel 6.1 a, e, la, o och p, omedelbart innan konsumenten gör beställningen, och i fråga om mikrotransaktioner på den information som ingår i artikel 6.1 a och e.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Om avtalet ingås med hjälp av ett medel för distanskommunikation som medger ett begränsat utrymme eller en begränsad tid för att visa informationen ska näringsidkaren, på eller via det särskilda medlet, innan ett sådant avtal ingås åtminstone lämna den förhandsinformation som anges i artikel 6.1 a, b, e, h och o, utom den standardblankett för utövande av ångerrätten enligt bilaga I B som avses i led h. Övrig information som avses i artikel 6.1, inbegripet standardblanketten för utövande av ångerrätten, ska näringsidkaren lämna till konsumenten på lämpligt sätt i enlighet med punkt 1 i den här artikeln. För mikrotransaktioner ska näringsidkaren, innan avtalet ingås, på eller via detta medel för distanskommunikation lämna den information som anges i artikel 6.1 a och e.”

c) I punkt 7 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”7. Näringsidkaren ska ge konsumenten bekräftelse på det ingångna avtalet på ett varaktigt medium, inom rimlig tid efter ingåendet av distansavtalet, och senast vid den tidpunkt då varorna levereras eller innan tjänsten börjar utföras eller det digitala innehåll som inte levereras på ett fysiskt medium börjar levereras. Den bekräftelsen ska inkludera följande:”

(7) Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas efter punkt 1a:

”1b. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska konsumenten, i fråga om avtal om digitala tjänster i form av abonnemang på ljud- och videoinnehåll för en viss tidsperiod, om konsumenten uttryckligen har begärt att utförandet ska inledas omedelbart efter det att avtalet har ingåtts, inom tidsfrist på en månad ha möjlighet att frånträda distansavtalet eller avtalet utanför fasta affärslokaler, utan att behöva ange några skäl och utan några andra kostnader än de som anges i artikel 14.”

b) I punkt 2 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10 ska den ångerfrist som avses i punkt 1 i den här artikeln löpa ut efter 14 dagar eller, om medlemsstaterna har antagit bestämmelser i enlighet med punkt 1a i den här artikeln, 30 dagar räknat från, eller för de avtal som avses i artikel 1b i den här artikeln, en månad efter”

(8) Artikel 11a ska utgå.

(9) Artikel 12 ska ersättas med följande:

”Artikel 12

Om du frånträder detta avtal kommer vi att betala tillbaka alla betalningar vi fått från dig, bland dem också leveranskostnader (men då räknas inte extra leveranskostnader till följd av att du valt något annat leveranssätt än den billigaste standardleverans vi erbjuder).

1. Utövande av ångerrätten ska innebära att parternas skyldigheter upphör i fråga om

(a) att fullgöra distansavtalet eller avtalet utanför fasta affärslokaler, eller

(b) att ingå ett distansavtal eller avtal utanför fasta affärslokaler, i de fall då konsumenten har lämnat ett anbud.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska näringsidkaren, om konsumenten utövar sin ångerrätt avseende ett avtal om digitala tjänster i form av abonnemang på

ljud- och videoinnehåll för en viss tidsperiod enligt artikel 9.1b, fullgöra avtalet till och med utgången av den inledande perioden på en månad.”

(10) I artikel 14 ska följande punkt införas efter punkt 3:

”3a. Genom undantag från punkterna 2a och 3 i denna artikel ska konsumenten, om denne utövar sin ångerrätt avseende ett avtal om digitala tjänster i form av abonnemang på ljud- och videoinnehåll för en viss tidsperiod enligt artikel 9.1b, betala näringsidkaren den genomsnittliga avgift för tjänsten under en månad som anges i avtalet och som beräknats på grundval av avtalets hela löptid.”

(11) I artikel 16a.1 ska led s ersättas med följande:

”s) Praktiska instruktioner och förfaranden för utövande av ångerrätten i enlighet med artikel 16b.1, med angivande av bland annat näringsidkarens telefonnummer och e-postadress eller uppgifter om andra kommunikationsmedel som är relevanta för översändandet av förklaringen om frånträde och, för avtal om finansiella tjänster som ingås genom ett onlinegränssnitt, information om förekomsten och placeringen av den ångerfunktion som avses i artikel i förordning (EU).../... [*infoga numret på artikeln om ångerfunktionen*].”

(12) Artikel 16e ska utgå.

(13) Artikel 29.1 ska ersättas med följande:

”1. Om en medlemsstat utnyttjar något av de lagstiftningsval som avses i artiklarna 3.4, 6.7, 6.8, 7.4, 8.6, 9.1a och 9.3. 16.2, 16.3, 16a.2, 16a.9 och 16b.7 ska den informera kommissionen om detta senast den 19 december 2025 och om alla eventuella senare ändringar.”

(14) I del A i bilaga I ska punkt [6] i *Instruktioner för komplettering av blanketten* ersättas med följande:

”[6] Vid tjänsteavtal eller avtal om leverans av vatten, gas och el i de fall när försäljningen inte sker i en begränsad volym eller en fastställd kvantitet, eller leverans av fjärrvärme ska följande skrivas in: ”Om du bett att tjänsterna ska börja utföras eller vatten/gas/el/fjärrvärme börja levereras [*stryk det som inte gäller*] redan under ångerfristen ska du betala ett belopp som står i proportion till vad du mottagit till dess att du meddelade oss din avsikt att frånträda avtalet, jämfört med hela omfattningen av avtalet/ska du betala den genomsnittliga avgiften för en månad av ditt abonnemang [*stryk det som inte gäller*].”

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2002/58/EG

I artikel 13 ska följande punkt läggas till som punkt 7:

”7. Denna artikel ska inte tillämpas på näringsidkare som riktar icke begärd kommunikation för direkt marknadsföring till användare eller abonnenter som är konsumenter.”

Artikel 3

1. Medlemsstaterna ska senast den [12 månader från ikraftträdandet] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

   De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den [12 månader från ikraftträdandet].

   När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*